

IX.

Udkast til Lov

angaende

Ophævelse af Skovtvangen m. m.

§ 1.

Den Forpligtelse ligeoverfor det Offentlige, som i Henhold til den hidtil gjeldende Lovgivning eller ifølge særlig Overenskomst paa hviler Eierne af visse Skovstrækninger til at vedligeholde disse som Fredskove, ophæves for enhver enkelt Skovstræknings Bedkommende efter Eierens Forlangende, dog for de Skovstræknings Bedkommende, som henhøre til de ved den nye Matriculering forbigaaede Skove, først efter at de paa Eierens Beføstning ere ansatte til nyt Ager og Engs Hartkorn efter Jordbundens Bonitet.

Jorfaavidt en Skovstrækning henhører til et Lehn, Stamhuus, Fideicommiss, en offentlig Stiftelse eller Beneficiatrigods, kan Besidderen kun med vedkommende Ministeriums Samtykke opgive dens Bedligeholdelse som Fredskov.

Er Skovstrækningen i sin Tid ved at indtages til Skov i Henhold til Forordn. af 8de Juni 1787 § 1 og Forordn. af 27de Sept. 1805 §§ 10 og 11 undtaget fra at behandles overensstemmende med Lovgivningens Bestemmelser om Bøndejord, falder den, saasnart dens Bedligeholdelse som Fredskov opgives, atter ind under disse Bestemmelser.

§ 2.

Matriculeringen af de i § 1 nævnte Fredskovsstrækninger udføres ved Indenrigsministeriets Foranstaltning og skal være udført inden 1 Aar, efter at Eierens Forlangende derom er indgivet. Fra den Skattetermin, som følger næst efter Matriculeringens Tilendebringelse, udredes Hartkornsskatter saavel som andre Afgifter og Naturalpræstationer af det nye Ager og Engs Hartkorn, hvorimod den Skovareal hidtil paa hvilkende Skovskylb omskrives til Gam-

melflat med 3 Rd. 40 f. pr. Td. Hartkorn Skovskylb.

§ 3.

De hidtil fredskovpligtige Skovstrækninger, som ikke i Henhold til §§ 1 og 2 overgaae til Eierens frie Raadighed, er Eieren forpligtet til fremdeles at benytte til Skovbrug og til enhver Tid at holde samme fuldt bevoxede med Skov, hvorimod de i Forordn. af 27de Sept. 1805 Cap. II. jvfr. Forordn. af 26de Januar 1733, Plac. af 30te October 1807 og 13de April 1808 indeholdte Indskrænkninger i Skoveierens Frihed til at behandle og benytte deres Skove bortfalde, dog med Undtagelse af Bestemmelsen i Forordn. af 27de Sept. 1805 § 20, der for de Skoveierens Bedkommende, som ved Kjøb ere komne i Besiddelse af Skove inden 1ste Januar 1867, først bortfalder ved Udløbet af de første 10 Aar af deres Besiddelsestid.

§ 4.

a) Borthugges eller ryddes til Opdyrkning eller Græsning en Skovstrækning, som (jvfr. § 3) ikke er overgaaet til Eierens frie Raadighed, boder Eieren fra 20 til 50 Rd. for hver Td. Land borthugget eller bortryddet Skov, og desuden, indtil det borthuggede eller ryddede Areal atter er bevoxet med Skov, 5 Rd. aarligt for hver ubevoxet Td. Land. Mindre Arealer end 1 Td. Land regnes for 1 Td.

b) Borthugges Skoven, eller den paa anden Maade ødelægges ved Misbrug, saaledes at mindre end 90 pCt. af Eiendommens Skovareal findes bevoxet med Skov, boder Eieren fra 2 til 10 Rd. aarligt